

**Postanowienie z dnia 23 maja 1997 r.
I PZ 21/97**

Ustalając wartość przedmiotu zaskarżenia w kasacji nie sumuje się wartości przedmiotu rozstrzygnięcia powództwa głównego i wzajemnego.

Przewodniczący SSN: Adam Józefowicz, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Janusz Łętowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 maja 1997 r. sprawy z powództwa Leona K. przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń SA - Inspektorat w R. o zapłatę, na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach-Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 6 marca 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 6 marca 1997 r. [...] Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach odrzucił kasację pozwanego Leona K. w sprawie z powództwa Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń SA-Inspektorat w R. o wydanie maszyny do pisania lub zapłatę, ze względu na to że wartość przedmiotu zaskarżenia była niższa niż 5 000 zł. Sąd Wojewódzki uzasadnił, że rozpoznawał sprawę na skutek rewizji pozwanego od wyroku częściowego Sądu pierwszej instancji, nakazującego pozwanemu wydanie maszyny do pisania albo zapłatę 362,50 zł.

Zażalenie od tego postanowienia złożył powód, który zarzucił, że "uzasadnienie wyroku pomija kwestię nieważności i nie daje odpowiedzi na zarzuty dotyczące tzw. facultas alternativa, nie wyjaśnia czy świadczenie zastępcze powinno być równoważne." W zażaleniu podnosi się także, iż "wyłączono ze sprawy powództwo wzajemne".

Sąd Najwyższy zważył, że zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 393 pkt 1 KPC kasacja nie przysługuje w sprawach o świadczenia, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięć tysięcy złotych. W niniejszej sprawie wartość ta nie jest sporna i wynosi 362,50 zł. Przy złożeniu w sprawie powództwa wzajemnego (art. 204 KPC) dochodzi do szczególnej kumulacji roszczeń. Nie oznacza to jednak aby dla ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia w kasacji można było sumować wartość przedmiotu rozstrzygnięcia co do powództwa głównego i wzajemnego. Rozpoznanie ich w jednej sprawie nie oznacza bowiem aby te powództwa traciły swoją procesową odrębność. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której sąd wydaje wyrok częściowy. Możliwe to jest wówczas, gdy dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia jest tylko część żądania lub niektóre z żądań, co odnosi się między

innymi do powództwa wzajemnego (art. 317 § 1 KPC).

W przypadku, gdy kasacja podlega odrzuceniu, Sąd Najwyższy jest zwolniony do rozważania z urzędu czy na zarzut nieważności postępowania jako ewentualnej przesłanki uchylenia zaskarżonego orzeczenia, albowiem przepis art. 393¹¹ KPC ma zastosowanie tylko w przypadku przystąpienia do rozpoznawania kasacji, co zależy od skutecznego jej wniesienia (tak np. postanowienie z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97, dotychczas nie publikowane).

Wobec powyższego zażalenie powoda podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 393¹⁹ KPC.

=====